รูปแบบและโครงสร้างของคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม

นางสาวลัดดา เกียรติก้องขจร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ISBN 974-636-138-4 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A MODEL AND STRUCTURE OF ENVIRONMENTAL DISPUTE RESOLUTION COMMITTEE

Miss Ladda Klatkongkhajorn

A thesis submitted in fulfillment of the requirements for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1996

ISBN 974-636-138-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ รูปแบบและโครงสร้างของคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม โดย นางสาวลัดดา เกียรติก้องขจร ภาควิชา นิติศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัดิให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต (ศาสตราจารย์นายแพทย์ ศุภวัฒน์ ชุติวงศ์) คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมะรัชตะ) อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ ดร. สุนีย์ มัลลิกะมาลย์) อาจารย์ อุดม ศุภกิจ

อาจารย์ จรณชัย ศัลยพงษ์

พิมพ์ตันฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

ลัดดา เกียรติก้องขจร : รูปแบบและโครงสร้างของคณะกรรมการระงับข้อพิพาท สิ่งแวดล้อม (A MODEL AND STRUCTURE OF ENVIRONMENTAL DISPUTE RESOLUTION COMMITTEE) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 173 หน้า. ISBN : 974-636-138-4

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงรูปแบบและโครงสร้างของคณะกรรมการระงับ ข้อพิพาทที่เหมาะสมกับการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมของไทย

จากการศึกษาพบว่าการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันได้มีการใช้ในรูปแบบ คณะกรรมการ แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากคู่กรณีไม่ได้มีส่วนร่วมในการเจรจา ทำให้ข้อพิพาทไม่สามารถยุติลงตามความพึงพอใจของคู่กรณีได้ และคณะกรรมการที่มีดังกล่าวยังขาด องค์ประกอบของโครงสร้างของคณะกรรมการ รวมทั้งยังไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนให้มีการระงับ ข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมโดยคณะกรรมการ

การวิจัยฉบับนี้จึงได้เสนอให้มีการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมนอกศาลโดยคณะกรรมการ โดยให้มีโครงสร้างของคณะกรรมการประกอบด้วยองค์คณะสามฝ่าย คือ ฝ่ายผู้เสียหาย ฝ่ายผ้ทำหน้าที่ ไกล่เกลี่ย และฝ่ายผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งมีจำนวนกรรมการอยู่ในระหว่าง 9-11 คน คณะกรรมการมาจากการแต่งดั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด และการดำรงอยู่ของคณะกรรมการจะมี ลักษณะเฉพาะกิจ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย การค้นหาข้อเท็จจริง รับฟัง ความคิดเห็นของคู่กรณีทุกฝ่าย ประสานงาน ใกล่เกลี่ยข้อพิพาท และทำบันทึกข้อดกลง โดยมีขั้นตอน การระงับข้อพิพาท 4 ขั้นดอน คือ 1) การสำรวจสภาพปัญหาเบื้องดันโดยเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น 2) การแต่งตั้งคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม 3) การสอบข้อเท็จจริงและถามข้อเรียกร้องจาก คู่กรณี 4) การเจรจาใกล่เกลี่ย ผลของการดำเนินการระงับข้อพิพาทจะมีผล 2 ประการ คือ ผลการ เจรจาใกล่เกลี่ยกับผลต่ออายุความฟ้องร้อง สำหรับระยะเวลาดำเนินการระงับข้อพิพาทกำหนดให้ แล้วเสร็จภายใน 90 วันนับแต่วันแต่งตั้งคณะกรรมการระงับข้อพิพาท โดยให้ในแต่ละจังหวัดที่มีปัญหา สิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นดำเนินการตามรูปแบบและโครงสร้างที่ได้นำเสนอแล้วโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ตราข้อบัญญัติจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นแนวทางที่จะให้เป็นทางเลือกสำหรับคู่พิพาทที่จะนำไปใช้ และหากการนำรูปแบบและโครงสร้างดังกล่าวใช้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็อาจตราเป็น กฎหมายขึ้นใช้บังคับโดยเพิ่มหมวดว่าด้วยการระงับข้อพิพาทไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 โดยให้มีเนื้อหาว่า "เมื่อมีข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้น คู่กรณีอาจดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยการดั้งคณะกรรมการเพื่อระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ การตั้งคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม ให้ถือว่าเป็นการกระทำอันมีผลเป็นอย่างเดียวกับการฟ้องคดี และให้อายุความสะดุดหยุดลงจนกว่า จะปรากฏว่าการดำเนินการของคณะกรรมการไม่อาจดำเนินการให้ข้อพิพาทยุดิลงไปได้"

ภาควิชา	นิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	นิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา	2539	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

#C770367 : MAJOR LAW KEY WORD:

LADDA KIATKONGKHAJORN : A MODEL AND STRUCTURE OF ENVIRONMENTAL DISPUTE RESOLUTION COMMITTEE. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. SUNEE MALLIKAMARL, Ph.D. 173 pp. ISBN: 974-636-138-4.

This research has a purpose to study a model and structure of the suitable committee to resolve an environmental dispute in Thailand.

The study reveals that the current dispute resolution on environmental matters has been made by committees; however, they are inefficient. The reason is the parties have no chance to participate in the negotiation; therefore, they do not satisfy with the resolution. In addition, heither the committees have set the structure nor having laws clearly supporting their authority to resolve the environmental dispute.

Hence, this research proposes to establish the committee to resolve the environmental dispute outside the court. The committee's structure shall be tri-parties, which are the damager, the mediator and the accused. The committee comprises of 9-11 persons appointed by the Governor and will be existed for the special purpose to resolve each dispute under case by case basis. Its authority are to survey the fact, obtain all parties' comments, cooperation and mediation and making an agreement. The dispute should be resolved according to the following steps: - 1) basic survey the case made by the local competent officer 2) appointment of the environmental dispute resolution committee 3) investigation and proposal made by the parties 4) negotiation and mediation. The resolution shall have 2 effects, which are mediation result and the prescription of litigation. The resolution period should be lasted within 90 days from the date of committee appointment. When there is an environmental dispute in any province, the above mentioned steps and structure should be followed. The Governor may issue provincial regulations as guidelines and options for the disputed parties. If the model and structure of the committee is efficiently used, it may be enacted as an addition part of the Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E.2535. Its content should be read "Whenever the environmental dispute occurs, the disputed parties may proceed to the resolution by appointing the environmental dispute resolution committee. The local competent officer may also appoint such a committee. The appointment shall be deemed as an act which brings an effect equivalent to entering an action and the prescription is interrupted until it appears that the resolution cannot be reached."

ภาควิชา	นิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต 🔭 อักทุ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา	2539	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือทั้งในด้าน ความรู้ กำลังทรัพย์ และกำลังใจ จากท่านทั้งหลายที่มีแก่ผู้เขียน ซึ่งผู้เขียนมีความรู้สึกสำนึกใน พระคุณของท่านทั้งหลายจนมิอาจลืมเลือนและมีความปรารถนาที่จะแสดงกตเวทิตาทุกโอกาสที่ สามารถกระทำได้

ผู้เขียนใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านรองศาสตราจารย์ ตร.สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเมตตากรุณาแก่ผู้เขียนเป็น อย่างมากในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา แนวทางการเขียน ตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดียิ่ง

ผู้เขียนใคร่ขอกราบขอบพระคุณ ท่านศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมาะรัชตะ ที่ได้กรุณา เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านอาจารย์พรชัย ธรณธรรม รองอธิบดี กรมควบคุมมลพิษ ท่านอาจารย์อุดม ศุภกิจ นายกสมาคมทนายความเพื่อสิ่งแวดล้อม และ ท่านอาจารย์จรณชัย ศัลยพงษ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่งเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่าง ๆ อันมีค่ายิ่งในการทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้เขียน

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมราวดี อังค์สุวรรณ เลขานุการบัณฑิตศึกษา ที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกในการประสานงานต่าง ๆ ของการทำ วิทยานิพนธ์

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ท่านอัยการโกเมท ทองภิญโญชัย Prof. Dr. Nobuo Kumamoto Prof. Dr. S. Matthews Mr. Chirstopher McLeod อาจารย์หมอ อุทัยวรรณ กาญจนกามล คุณชนภัทร วินยวัฒน์ และคุณเอกชัย ฤทธิภักดี ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณ พันตำรวจเอก เมธี กุศลสร้าง คุณเลิศชาย-คุณอุษา จิวะชาติ คุณเกริกเกียรติ พุทธสถิตย์ คุณนัทมน คงเจริญ คุณสุภา แช่เต็ง ตลอดจนคณาจารย์ บรรณารักษ์ คณะเจ้าหน้าที่ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และคณาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สิ่งแวดล้อมภาคจังหวัด เชียงใหม่ ผู้จัดการการนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เจ้าหน้าที่และหน่วย งานราชการจังหวัดลำพูน เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการข้อมูลตุลาการ รวมทั้งผู้มีพระคุณอีกหลายท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เขียน

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา พี่ชาย พี่สะใภ้ และญาติพี่น้องทุกท่านที่ กรุณาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีประโยชน์ทางวิชาการอยู่บ้าง ผู้เขียนขอมอบให้เป็น กตเวทิตาแต่บิดามารดา พี่ชาย พี่สะไภ้ และบูรพาจารย์ทุกท่านตลอดจนญาติพี่น้อง รวมทั้ง ผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนข้อบกพร่องใด ๆ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว และขออภัยมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ซ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	14
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	15
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	17
บทที่ 2 การระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	18
2.1 ความหมายของผู้เสียหายและผู้ก่อให้เกิดความเสียหายในคดี สิ่งแวดล้อม	18
2.2 วัตถุประสงค์ของการระงับข้อพิพาท สิ ่งแวดล้อม	
2.2 วงเถ็บระสงค์บองการระงบบอกกากส่งแรงและ ระการและ ร	
2.2.2 เพื่อให้มีการระงับ ยุติ หรือแก้ไขมิให้มีการทำลาย	20
สิ่งบาดลักษต่อไป	21

				หน้า
			al n v	
			เพื่อให้บรรเทาความเสียหาย	22
			เพื่อการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพเดิม	22
	2.3		นการและผลของการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	23
		2.3.1	การเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	23
			2.3.1.1 การเจรจาระหว่างคู่พิพาท	23
			2.3.1.2 การเจรจาไกล่เกลี่ยโดยคนกลาง	25
		2.3.2	การฟ้องคดีต่อศาล	35
บทที่ 3	การร	ะงับข้อที่	งิพาทสิ่งแวดล้อมในต่างประเทศ	47
	Q 1	การระจ	ับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมของประเทศสหรัฐอเมริกา	47
	5.1		ความเป็นมาของข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	47
			วิธีการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	47
		3.1.2	3.1.2.1 การระงับข้อพิพาทในศาล	47
			3.1.2.2 การระงับข้อพิพาทนอกศาล	49
	2.0	ກວຣຣະ	ับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมของประเทศญี่ปุ่น	52
	3.2		ความเป็นมาของข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	52
			วิธีการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	56
		3.2.2	3.2.2.1 การระงับข้อพิพาทในศาล	56
			3.2.2.1 การระงับข้อพิพาทนอกศาล	
		0.00	ผลของการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	56 67
			بات با ما	07
		3.2.4	กรณศกษา : กรณพพาทเกยวดวยเสยงและความสน สะเทือนจากโรงงานสิ่งทอ	67
			สะเทอนจากเรงงานสงทอ งับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมของประเทศอินโดนีเซีย	67
	3.3			68
		3.3.1	ความเป็นมาของข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	68
		3.3.2	วิธีการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	70
			3.3.2.1 การระงับข้อพิพาทในศาล	70
			3.3.2.2 การระงับข้อพิพาทนอกศาล	72
		3.3.3		74
		3.3.4	กรณีศึกษา : การระงับข้อพิพาทในคดี "Tapak"	74

					หน้า
บทที่ 4		รูปแา	บและโค	ารงสร้างของคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	80
		4.1	องค์ปร	ะกอบของโครงสร้างคณะกรรมการระงับข้อพิพาท	
			สิ่งแวด	ล้อม	81
			4.1.1	องค์คณะของคณะกรรมการ	83
				4.1.1.1 ฝ่ายผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้แทน	83
				4.1.1.2 ฝ่ายผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย	84
				4.1.1.3 ฝ่ายผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย	84
			4.1.2	ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ	92
			4.1.3	การได้มาและการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ	93
			4.1.4	กระบวนการระงับข้อพิพาท	96
			4.1.5	ผลของการระงับข้อพิพาท	100
				4.1.5.1 ผลจากการเจรจาไกล่เกลี่ย	100
				4.1.5.2 ผลต่ออายุความฟ้องร้อง	102
		4.2	การทด	สอบรูปแบบและโครงสร้างคณะกรรมการระงับข้อพิพาท	
		สิ่งแวดล้อมกับปัญหาข้อพิพาทสิ่งแวดล้อมนิคมอุตสาหกรรม			
			ภาคเห	นื้อ จังหวัดลำพูน	106
			4.2.1	องค์คณะของคณะกรรมการ	109
				4.2.1.1 ฝ่ายผู้เสียหาย	109
				4.2.1.2 ฝ่ายผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย	109
				4.2.1.3 ฝ่ายผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย	109
			4.2.2	ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ	111
			4.2.3	การได้มาและการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ	112
บทที่	5	บทส	รุปและข้	้อเสนอแนะ	113
รายก	ารอ์	้างอ ิง .			126

		Į.
		หน้า
าาคผนวก		132
ผนวก	n	133
ผนวก	ໆ	138
ผนวก	ମ	152

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่		
1.	ขั้นตอนการระงับข้อพิพาทระดับหมู่บ้าน	27
2.	โครงสร้างคณะกรรมการระงับข้อพิพาทระดับรัฐบาลกลาง	
	ของประเทศญี่ปุ่น	58
3.	โครงสร้างคณะกรรมการระงับข้อพิพาทระดับท้องถิ่นของประเทศญี่ปุ่น	61
4.	โครงสร้างคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม	82
5.	โครงสร้างคณะกรรมการระงับข้อพิพาทสิ่งแวดล้อม : กรณีข้อพิพาทที่เกิด	
	ในเขตนิคมอุตสาหกรรมลำพูน	108